

מסורת הש"ס

(א) לַעֲשֹׂה כֵּן. וְשִׁנְיָה
 (ב) תִּפְתָּח אֶת הַיָּד
 (ג) וְהִנֵּה אֶת יָדְךָ
 (ד) כְּמוֹת: בִּי צִדְדִי
 (ה) וְעַתָּה מִשֶּׁ
 תִּפְתָּח כְּמוֹת: בִּי דִּיעָה
 הִרְיָה אֶת הָאָדָם
 (ו) אֶתְּחַלֵּם עִי: פֶּה:
 (ז) כֵּן. לֵאמֹר. לֵאמֹר
 (ח) תִּפְתָּח
 (ט) לְמִנְיֹת שִׁפְתָּי: בִּי צִדְדִי
 (י) קָלוּ. מִלֵּךְ עַד
 הַיָּדוֹר
 שִׁבְרֵיךָ וְשִׁבְטָם שֶׁ
 בְּיָדְךָ נִשְׁבְּרוּ מִיָּד:
 בָּלָה תִּפְתָּח. וְעַתָּה
 רִשְׁתְּ שִׁמְרֵיךָ דְּבִרַת
 (יא) אֶתְּחַלֵּם עִי: פֶּה:
 מוֹסֵף רִשְׁתְּ דְּלֹדֶשׁ
 וְצִדְדִי בִי אֶת
 כֵּלֵּיךְ וְעַתָּה
 וְקִשְׁיָה
 (יג) וְעַתָּה מוֹסֵף
 לַעֲשֹׂה לִי: מִסּוֹף

הגהות הב"ח

(א) גמ' ורצ הונא כר' יוסי
כ"ל ותיבת לאמר נמחק:

מוסף רש"י

[illegible]

כתיב זמן בשטר לומר מעכש
למה כתב זמן בשטר (ע"ד ל
וקנו ממני לפלוני בני לאחר

ר' יוסי היא. הלכך ליכא למיחש לחורבא. דלילולא מליך אכילא למיחש דלמא זימנין דאמר לשנים אמרו לפלוני ויכתוב ולפלוני ופלוני ויכתבו ואולי הני שלוחי וחישי לביסופא דסופר ומחמתי ליה בלא דעת הבצל אצל לר' יוסי ליכא למיחש להכי שהרי לא יכתוב סופר גט אלא אם כן ישמע מפי הבצל אמרו. ואי ס"ד מודה ר' יוסי בלאמר. וכן חורבא גופא לר' יוסי איחא: כולה ר' יוסי היא. ורישא דאמר כתבו לאו דווקא דלפילו תנו נמי פסול דקמתי סיפא עד שיאמר לקופר ויכתוב ואורחא דתנא למימני ולאוסופי ונקט למילתיה בלשון לא מיעביא הך אלא לפילו הא נמי פסיל ע"כ שיאמר כו: סניא כווסיה דרב אשי. דלאחר אמרו נמי פסיל רבי יוסי: לאפוקי מדרב כהנא. דאמר לעיל (דף ע"ה) חרש שיכול לדבר מתוך הכתב כותבין ונותנין גט לאשמו: מתני' אס מתי לא אמר כלום. דמשמע לכשאמות ואין גט לאחר מיתה: זה גיעך מחולי זה. משמע מחולי זה ואילך וכיון שמת מתוך החולי נמנא שאין הבט חל אלא לאחר מיתה: מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט. מספקא לן אי תנאה הוי מהיום אס אמות וכיון שמת נתקיים התנאי ונמנא שהוא גט משעת נתינתו או חזרה הוי שחור בו ממאי דאמר מהיום ואמר לאחר מיתה יחא גט ואינו כלום. דבשלמא גבי מתנה איכא לזימנא גופא מהיום וסירא לאחר מיתה אצל הכא ליכא למימר הכי ואי משום תנאה ה"ל למימר מהיום אס מתי ובגמרא פריך מ"ש מרישא: חוללא. שמא אינו גט: ולא מהייבמת. שמא גט הוה והוא לה גרושת אחיו וקיימא עליה בזכר ואולי ולא החזירה: גב' והדר תני כו' בזהא לאו בלאחר מיתה דמי. דאילו בלאחר ולאחר מיתה תני סיפא גט ואינו גט: משמע דמעכשיו. אס יתקיים תנאי זה שאמות וכשמת הוה גט למפרע אצל' לאחר מיתה לא משמע תנאה וספוקי מספקא לן: וחוללא. כלומר אסורה להתייבס דמספקא ליה אי הוה גט לא לא לקמייה מפרש ואולי: והא מדסיפא גבי מהיום ולאחר מיתה תנא חוללא וברישא לא תנא מכלל דדוקא קמתי: מתני'. דבעי מהיום: כרבנן. דפליגי עליה דרבי יוסי ביט נוחלין (ב"ב קלו). דקא תני הכותב כל נכסיו לבנו כריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה ואי לא ה"ל מתנה לאחר מיתה וס"ד גט לאחר מיתה הוא: אלא כהוה כר' יוסי דאמר. הנה אינו כריך דקא סבר וזמנו של שטר מוכיח עליו דמהיום נתן לו את הגוף הקרקע והפירות יאכל הוא בחייו דאס לא נתן לו הגוף מעכשיו למה נכתב וזמן בשטר המתנה: תליא נמי לא ליבעי. דהא אמר אע"ג דלא כתב מהיום כמאן דכתב מהיום דמי ומהיום אס מתי תנן במתני' דכשר: טעמא דר' יוסי לא ידענא. אמאי קאמר א"ל: ע

והתאמתה מגופה של קרקע ופירות לאחר מיתה, דאי לא בעי למיחב ליה אלא לאחר מיתה ובעי"ל לקחון עובד) וזמן של שטר, שכתב בתלמודו בפק וכן בשבת אמר לנו פלוני הוה עלי עדים מימתי, מוכיח עליו שמאזותיו זמן התחילה הממנה, דאי לא מימא הכי זמן שנכתב בשטר בחנם נכתב, אלא ודאי להקנות מאזותיו היום נכתב (רשב"ם ב"ב ע"ד).

כר' יוסי ולית הלכתא כר' יוסי מדאמרר' לקמן בפרקין (עו): ורבותינו התירוה לנישואי וסברי לה

מי שאחזו פרק שביעי גימטריא

ומשום ביסופא דסופא חיישי ומחמתי ליות הוה מצי לשנוי
 כיון לאמר מר כשר ולא תעשה כו' ולאסוקי דממסין
 בהתקבל (לפי סו.)^ק אלא לפי שכבר דקדק יי' ולא חש לחזור ולהאריך
 ומכאן יש להוכיח דפרק מי שאלחו סדרו אחר התקבל יי' :

וְיָשָׁא רַבִּי אֲמַר לְרַבִּי חֵיבָא דְרָא אֲמַר לֵב
 תְּלָתָא ב'ו'. לֹא מִיבְעִיל קִמָּה
 אֲמַר אֲפִי לִרְ"מ דְקָאֲמַר לֹא מִיבְעִיל
 כְּתוּב אֲלֵא אֲפִי תֵנוּ כִּיּוֹן דְּמִיירִי צַבִּי
 יֵאדְקָאֲמַר דְּהָר הָיָה לִי מִיבְעִיל הֵיכָא
 דְלֵא אֲמַר לְצִי תִלְתָּא אֲפִי צַבִּי דְקִי
 לְרִבִּי יוֹסִי אִין לְחוּשׁ דְּמַדְקָק כָּל לֹא
 מִיבְעִיל שִׁיכּוֹל לֹמַר וְיֵשׁ סְפָרִים
 דְּגָרְסִי לֹא מִיבְעִיל הֵיכָא דְלֵא אֲמַר
 לְצִי תִלְתָּא תֵנוּ אֲלֵא אֲפִילוֹ אֲמַר לְצִי
 תִלְתָּא תֵנוּ: **תְּנִיא** בְּוֹתִיָּה דְרַב
 אֲשִׁי. לְכַאוּרָה שִׁמְעָה דְלֹא מִיִּיתִי מִינֵה
 רָחִיב אֲלֵא דְלֹא מוֹדָה ר' יוֹסִי צְאוּרָה
 אֲמַר רַב הֲרֵי רַבִּי אֲפִילוֹן פִּירֵשׁ
 בְּשֵׁם ר' יִצְחָק דְּמוּכָה מִינֵה דְלֹא
 מִיבְעִיל קָאֲמַר כְּדַמְשִׁי רַב אֲשִׁי דוּדָא
 אִי הוּי תֵנִי נִכְתּוּב גָּט לְאַשְׁתִּךָ כ'ו' הוּי
 דִּיקִין הָא אֲמַר תֵנוּ וְתוֹנִין כְּדִיק
 אֲמַתְנִי וְהוּי יִישָׁא רַבִּי אֲמַר אֲבָל
 הַשְׁתָּה דִּיקָן כְּצַד הַסּוֹפֵר לְשֹׁמֵה דְמַשְׁמַע^א הָא
 אֲמַר לְשׁוֹם אֲסֵר מֵהֵי וְלֹא לִיתָא
 דְאֲפִילוֹ לְרַבִּי לֹא מֵהֵי אֲבָל דוּדָא לֹא
 מִיבְעִיל קָאֲמַר לֹא מִיבְעִיל לֹא אֲמַר
 כְּתוּב אֲלֵא אֲפִי אֲמַר כְּתוּב וְלֹא
 מִיבְעִיל דְלֵא אֲמַר תֵנוּ כ'ו' כְּדִיק
 אֲמַתְנִי: **קוּרְוִי** לְאַפּוֹקִי מִדְּרַב
 בְּהֵנָּה ב'ו'. וְאִתְּ וְאִמָּאִי נִקְטָה מִדְּרַב
 כְּהֵנָּה מִמַּתְנִי: (סו:) גְּמִי אֲתִיל לְאַפּוֹקִי
 דְּמַכְסְרָה דְרַבְּנָה דְרַבִּי שְׁלֵא צִלָּה קוֹל
 ו'י"ל דְּמַסְתַּבְּרָה דְרַבְּנָה דְּמַתְנִי מֵהֵי
 כְּמוֹ קוֹל כִּיּוֹן דְקִיס לֵן שִׁמְרַתָּה לֹא
 צִעִין שְׁמִיעַת הַקּוֹל כְּמוֹ תֵן גָּט
 זֶה לְאַשְׁתִּי אִם הִיָּה זְכוּת לָהּ לֹא הִיָּה
 יִכּוֹל לְחַזּוֹר צוֹ וְאִע"פ שֶׁהִיא אִינֵה
 אֲוִמְרַת כְּלוֹם כִּיּוֹן שֶׁהִיא מִתְרַתָּה
 צִלָּה שְׁמִיעַת קוֹלָהּ הִיָּה שְׁלוּחָה וְצִבְרִית^א
 דְנִקְטָה עַד שֶׁיִּשְׁמַע קוֹלָהּ לֹא שֶׁנֶּה
 אֲלֵא לְמַעוּטִי חֲשֵׁךְ דְרַב כְּהֵנָּה
 דְּמַסְתַּבְּרָה לְמַעוּטִי:

לֵאמֹר כָּלֹם: אָמַר
לֵאמֹר כָּלֹם קִתְּנִי
לְעֵלְמָא וְלִיבָם נָמִי
מְחֻלָּצָת מִכְּלָל דְּרִישָׁא
נָמִי כְּרַבְנָן וּרְבִּי הוּנָא
זִמְנֹן שֶׁל שְׁמֹר מוֹכִיחַ
נָמִי לֹא תִיבְעִי וּכ"ת
אֵי הִלְכְתָּא כְּר'
וְיוֹסִי וְמִי מִסְפָּקָא לִיה
חֲלִישׁ עוֹל לְגַבִּיָּה רַב
הוּנָא לר"נ בְּעִי מִינִיה
הַ כְּרַבִּי יוֹסִי אוֹ אִין
יוֹסִי לֹא יִדְעָנָא הִלְכָּה
בְּעִי מִינִיה הִלְכָּה
אִמִּינָא לֶךְ בְּעִי מִינִיה
בְּהַ כְּרַבִּי יוֹסִי לְבַתֵּר
דְּרַבִּי יוֹסִי דְקִסְסֵר
לִיוֹ אֵלָּא מִסְפָּקָא לִיה
אִי

[illegible]

עב.

כַּמֵּן אִי מִיִּי פִיִּי מֵהֶלֶן
 גִּירֻשָּׁן הֶלְהֵן אִי
 סִמֵּן עֵשֶׂן זִי טוֹשׁ״ע אִהֲעֵ
 סִי קִק סִפֵּיִן דִּי
 בִּי מִיִּי פִיִּי מֵהֶלֶן
 גִּירֻשָּׁן הֶלְהֵן אִי
 שֵׁס טוֹשׁ״ע אִהֲעֵ סִמֵּן
 קִמֵּה סִפֵּיִן דִּי
 לֵא בִּי מִיִּי שֵׁס הֶלֶן יִי
 טוֹשׁ״ע שֵׁס סִפֵּיִן בִּי
 לֵב דִּי מִיִּי שֵׁס הֶלֶן דִּי
 טוֹשׁ״ע שֵׁס סִפֵּיִן דִּי
 לֵג הִי מִיִּי שֵׁס הֶלְהֵן יִי
 טוֹשׁ״ע סִפֵּיִן דִּי
 לִד בִּי מִיִּי פִיִּי מֵהֶלֶן
 וְכִיִּה הֶלֶן אִי מֵהֶן
 עֵשֶׂן זִי טוֹשׁ״ע חִי מִיִּי
 נִרְחַט סִפֵּיִן דִּי

מוסף תוספות

א. דהדר הוה פריך
ויהיוש שלמה אמר להו
והאם דלמא כדחתם. מוס'
ה'א'ש. ב. שבלא שום
ציווי וכבת ונתחם. מוס'
ה'א'ש. ג. ואפי' אמר
אמר תנו, ואפי' אמר
אי כאן צד הכשר עז
שיאמר לטופר כתוב
ולעדום חתומו. מוס'
ה'א'ש. ד. שמא בסוף
האמר אמר שיהא גט, וכבר
מת, והו'ל' גט פסטר
מיהת. ה. ג'א'מ' ג'וישן פ'ט
אום ג' כס' ג' התרומה.
ו. דכדברי ר'ת ולומר
מעשמיש כדי שלא יאה
עז מגומם בדבר. מרדכי.

פסקי רי"ד

[illegible]